

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném 28. března 2007 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klimši a soudkyň JUDr. Hany Navrátilové a JUDr. Pavly Augustinové odvolání obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích z 19. října 2006 sp.zn. 16 T 3/2006 a rozhodl

takto:

K odvoláním obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm.b),c),d) tr.ř. zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst.3 písm.a) tr.ř. se ve věci znovu rozhoduje tak, že

obžalovaní

Ing. [jméno] [příjmení],

nar. [datum] v [obec], manager, bytem [adresa],

[jméno] [příjmení],

nar. [datum] v [obec], manager, bytem [obec] č. 14, okr. [obec]

jsou vinni, že

I. obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

neoprávněně a v rozporu s přesně stanoveným způsobem čerpání úvěru, který byl poskytnut společnosti OUTDOOR TOURIST Českou spořitelnou a.s. Praha, pobočkou České Budějovice ve výši 15 000 000 Kč na základě úvěrové smlouvy č. 238-010-02 z 1. března 2002 na stavební úpravy a přístavbu za účelem zřízení Sport penzionu Kvilda, katastrální území Kvilda, včetně plynového hospodářství s plynovou přípojkou a kanalizační

přípojkou s čerpací jímkou dal 6. března 2002 příkaz k úhradě částky 4 560 655 Kč z úvěrového účtu č. [bankovní účet] a to v souvislosti s proplacením faktur:

1. faktura č. 2001228 z [datum] na částku 1 108 686,90 Kč
2. faktura č. 2001240 z [datum] na částku 1 332 114,20 Kč
3. faktura č. 2001250 z [datum] na částku 222 398,20 Kč
4. faktura č. 2001264 z [datum] na částku 262 500 Kč
5. faktura č. 2001266 z [datum] na částku 127 459 Kč
6. faktura č. 2001278 z [datum] na částku 80 312,10 Kč
7. faktura č. 2001272 z [datum] na částku 275 362,50 Kč
8. faktura č. 2001273 z [datum] na částku 207 898,10 Kč
9. faktura č. 200 2000 z [datum] na částku 159 149,40 Kč
10. faktura č. 20020017 z [datum] na částku 143 766,80 Kč
11. faktura č. 20020019 z [datum] na částku 140 815,70 Kč
12. faktura č. 20020020 z [datum] na částku 149 491,70 Kč
13. faktura č. 20020018 z [datum] na částku 166 303,20 Kč
14. faktura č. 20020027 z [datum] na částku 50 606,70 Kč
15. faktura č. 20020032 z [datum] na částku 133 780,50 Kč

s datem splatnosti 6. března 2002, které k uvedenému termínu byly proplaceny z výše uvedeného úvěrového účtu, a tomuto jednání předcházela výzva obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] k jejich opětovnému vystavení a upravení, což bylo realizováno jednatelem společnosti DOMY 2000 obžalovaným [jméno] [příjmení], byť již dříve byly uhrazeny z úvěru čerpaného společností OUTDOOR TOURIST na základě uzavřené úvěrové smlouvy č. 72/01/700 z 31. října 2001 s SMW bankou a 8. března 2002 byly obžalovaným [jméno] [příjmení], jednatelem společnosti DOMY 2000 poukázány SMW bance a použity k předčasnému splacení poskytnutého úvěru společností OUTDOOR TOURIST

tedy bez souhlasu věřitele použil úvěr na jiný než určený účel,

II. obžalovaný [jméno] [příjmení]

jako jednatel obchodní společnosti AVESEN s r.o. se sídlem Český Krumlov, Horní čp .149 nechal 20.listopadu 2001 vystavit pro dodavatele obchodní společnost OUTDOOR TOURIST a.s. se sídlem Český Krumlov, Urbinská čp.185, u níž působil jako člen představenstva, fakturu č. 69/01 znějící na částku 1 004 882,90 Kč za truhlářský materiál určený k výrobě interiérů Sport penzionu Kvilda, s termínem splatnosti do 30.listopadu 2001 zahrnující úhradu faktury subdodavatele obchodní společnosti DŘEVOPRODEJ a.s., Plav 105, České Budějovice č. 2103/908, z 29.listopadu 2001 na částku 630 525 Kč, přičemž fakturovaný truhlářský materiál nebyl AVESEN s.r.o. dodán, o čemž věděl, a třebaže nejpozději 29.listopadu 2001 udělil zaměstnancům AVESEN s.r.o. pokyn k vyhotovení žádosti o vystavení dobropisu faktury, na jejímž podkladě byl společností DŘEVOPRODEJ a.s. dobropis vyhotoven 30.listopadu 2001, byla faktura č. 69/01 s jeho vědomím 3.prosince 2001 neoprávněně uhrazena z úvěrových prostředků poskytnutých OUTDOOR TOURIST a.s. Sparkasse Mühlviertel- West bankou a.s., pobočka České Budějovice, podle čl.2 úvěrové smlouvy z 31.října 2001, č. 72/01/700, výhradně určených k dofinancování dostavby Sport penzionu Kvilda a poté, co částka 630 525 Kč byla podle požadavku AVESEN s.r.o. firmou DŘEVOPRODEJ a.s. poukázána na objednatelův účet vedený u

Komerční banky a.s., neučinil žádných opatření k jejich navrácení do dispozice úvěrového dlužníka a tuto ponechal k využití AVESEN s.r.o.,

tedy bez souhlasu věřitele použil úvěr na jiný než určený účel,

čímž spáchali

trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst.2 tr.zák.

a odsuzují se

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

podle § 250 odst.2 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání deseti (10) měsíců, podle § 58 odst.1 tr.zák. se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 59 odst.1 tr.zák. se stanoví zkušební doba dvou (2) let,

podle § 49 odst.1 tr.zák. k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodní společnosti na dva (2) roky,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 250b odst.2 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání osmi (8) měsíců, podle § 58 odst.1 tr.zák. se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 59 odst.1 tr.zák. se stanoví zkušební doba osmnácti (18) měsíců,

podle § 49 odst.1 tr.zák. k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodní společnosti na osmnáct (18) měsíců.

Podle § 226 písm.b) tr.ř. se obžalovaní

Ing. [jméno] [příjmení],

nar. [datum] v [obec], manager, bytem [adresa],

[jméno] [příjmení],

nar. [datum] v [obec], manager, bytem [obec] č. 14, okr. [obec],

[jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], bez zaměstnání, bytem [část obce a číslo], okr. [obec]

zprošťují

obžaloby, že neoprávněně v rozporu s účelem poskytnutí úvěru společnosti OUTDOOR TOURIST od České spořitelně ve výši 15 000 000 Kč na základě úvěrové smlouvy č. 238-010-02 z 1. března 2002, konkrétně v rozporu s přesně stanoveným účelem úvěru na stavební úpravy a přístavbu za účelem zřízení Sport penzionu Kvilda v katastrální území Kvilda, včetně plynového hospodářství s plynovou přípojkou a kanalizační přípojkou, s čerpací jímkou a v rozporu s přesně daným způsobem čerpání bezhotovostním převodem na základě předloženého daňového dokladu dodavatelskou firmou a odsouhlaseného stavebním dozorem klienta odčerpali z úvěrového účtu č. [bankovní účet] 6. března 2002 přesně nezjištěnou částku v souvislosti s proplacením faktury č. 20020040 z 4. března 2002 s datem splatnosti 14. března 2002 znějící na částku 3 446 102,10 Kč, když tato faktura byla vystavena po domluvě obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jako zástupců společnosti OUTDOOR TOURIST s jednatelem společnosti DOMY 2000 obžalovaným [jméno] [příjmení] na základě, které byly fakturovány práce a dodávky zboží a materiálu, přestože nebyly nikdy provedeny a dodány na Sport penzion Kvilda, kdy se jednalo zejména o fakturaci dodávky interiérových vchodových dveří, dřevěných podlah, přičemž takto získané finanční prostředky z úvěru poté, co byly převedeny bankou na účet společnosti

DOMY 2000, byly následně z části použity společností DOMY 2000 na úhradu víceprací provedených na výstavbě Sport penzionu Kvilda a z části dány k dispozici zástupcům společnosti OUTDOOR TOURIST k dalšímu využití, tedy v rozporu účelem úvěrové smlouvy č. 238-010-02 z 1. března 2002 uzavřené mezi Českou spořitelnou a společností OUTDOOR TOURIST a takto získané finanční prostředky použili bez souhlasu věřitele České spořitelny na jiný než určený účel.

čímž mělispácha t

obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst.2 písm.b) tr.zák. ve znění účinném od 1. ledna 2002 a obžalovaný [jméno] [příjmení] pomoc k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) tr.zák. k § 250b odst. 2 písm. b) tr.zák., neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle 229 odst.1, odst.3 tr.ř. se poškozená Českomoravská záruční a rozvojová banka se sídlem Jeruzalémská 4, Praha 1 odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými každý trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b odst.2 tr.zák. a obžalovaný [jméno] [příjmení] pomocí k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst.1 písm.c) tr.zák., § 250b odst.2 tr.zák. vše ve znění zák. č. 265/2001 Sb. a odsouzení

- obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] podle § 250b odst.2 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, podle § 58 odst.1 tr.zák., § 59 odst.1 tr.zák. byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let, podle § 49 odst.1 tr.zák. a § 50 odst.1 tr.zák. mu byl uložen trest zákazu činnosti na dobu dvou let spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodních společností,

- obžalovaný [jméno] [příjmení] za uvedený trestný čin a dále za sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst.3 písm.b) tr.zák., jímž byl uznán vinným rozsudkem Vrchního soudu v Praze z 26. dubna 2006 č.j. 5 To 93/2005-1512 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích z 26. srpna 2005 č.j. 17 T 22/2004-1140 a to podle § 250 odst.3 tr.zák., § 35 odst.2 tr.zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků a čtyř měsíců, podle § 39a odst.3 tr.zák. byl pro výkon trestu zařazen do věznice s dozorem, podle § 49 odst.1 tr.zák. a § 50 odst.1 tr.zák. k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní společnosti na pět let, podle § 35 odst.2 věta druhá tr. zák. byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Praze z 26. dubna 2006 č.j. 5 To 93/2005-1512 a všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,

- obžalovaný [jméno] [příjmení] za uvedený trestný čin a sbíhající trestný čin zpronevěry podle § 248 odst.1, odst.2 tr.zák., jímž byl uznán vinným pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích z 1. března 2005 č.j. 27 T 20/2005-2004, který mu byl doručen 22. března 2005 a odsouzen podle § 248 odst.2 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst.1 tr.zák. a § 59 odst.1 tr.zák. podmíněně odložen na zkušební dobu čtyř let, podle § 59 odst.2 tr.zák. uloženo, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil, podle § 49 odst.1 tr.zák., § 50 odst.1 tr.zák. k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společnostech na čtyři roky (výměra trestu v napadeném výroku rozsudku neuvedena) a za sbíhající trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst.2 písm.a) tr.zák., jímž byl uznán vinným pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově z 14. listopadu 2005 č.j.

3 T 102/2005-377 když bylo upuštěno od souhrnného trestu, podle § 171 odst.2 tr.zák., § 35 odst.2 tr.zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let. Podle § 58 odst.1 a § 59 odst.1 tr.zák. byl výkon tohoto trestu podmíněně odložena na zkušební dobu čtyř let, podle § 59 odst.2 tr.zák. bylo obžalovanému uloženo, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil, podle § 49 odst.1 tr.zák., § 50 odst.1 tr.zák. k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodních společností na dobu pěti let, podle § 35 odst.2 věta druhá tr.zák. byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Českých Budějovicích z 1. března 2005 č.j. 27 T 20/2005-204 a výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu z rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově z 14. listopadu 2005 č.j. 3 T 102/2005-377, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 229 odst.1, odst.3 tr.ř. bylo rozhodnuto, že Českomoravská záruční a rozvojová banka se s uplatněným nárokem odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dále bylo rozhodnuto zprošťující výrokem podle 226 písm.b) tr.ř., jímž byli obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zproštěni z trestných činů úvěrového podvodu podle § 250b odst.2, odst.5 tr.zák. a obžalovaný [jméno] [příjmení] z pomoci k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst.1 písm.c) tr.zák., § 250b odst.4 písm.b) tr.zák. a z pomoci k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst.1 písm.c) tr.zák., § 250b odst. 2 tr.zák. ve znění účinném od 1.ledna 2002, neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy, kdy v podrobnostech lze odkázat na výrok napadeného rozsudku, který v této části nabyl právní moci a v odvolacím řízení proto tato jeho část nebyla přezkoumávána.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] napadl rozsudek ve výroku o vině pod bodem II. a III. a ve výroku o trestu. Krajskému soudu v Českých Budějovicích vytkl především nesprávné hodnocení provedených důkazů a závěrem navrhl, aby vrchní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, případně, aby byl obžaloby zproštěn.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] napadl jeho se týkající výrok o vině a trestu, když zdůraznil, že skutečnosti, které rozsudek pokládá za prokázané, jsou v rozporu se správným hodnocením důkazů, proto navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení, případně, aby byl obžaloby vrchním soudem zproštěn.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] rovněž napadl odvoláním rozsudek v jeho se týkajícím výroku o vině a trestu. Za situace, kdy provedenými důkazy nebyla trestná činnost prokázána, navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen, on obžaloby zproštěn, případně, aby byla věc vrácena krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Protože nebyly splněny podmínky pro zamítnutí nebo odmítnutí odvolání podle § 253 tr.ř., přezkoumal Vrchní soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst.1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jím předcházelo a to z hlediska vytýkaných vad.

K bodu I. výroku rozsudku

Podle zjištění Krajského soudu v Českých Budějovicích se trestné činnosti dopustil obžalovaný [jméno] [příjmení] jako jednatel obchodní společnosti AVESEN s.r.o. se sídlem Český Krumlov, Horní 149 (dále jen AVESEN) tím, že nechal 20. listopadu 2001 vystavit pro dodavatele obchodní společnosti OUTDOOR TOURIST a.s. se sídlem Český Krumlov, Urbinská 185 (dále jen OUTDOOR TOURIST) u nich působil jako člen představenstva, fakturu č. 69/01 na částku 1 004 882,90 Kč za truhlářský materiál určený k výrobě interiérů Sport penzionu Kvilda s termínem splatnosti do 30. listopadu 2001 zahrnující úhradu faktury subdodavatele obchodní

společnosti DŘEVOPRODEJ a.s. Plav 105, České Budějovice (dále jen DŘEVOPRODEJ) č. 2103/908 z 29. listopadu 2001 na částku 630 525 Kč, přičemž fakturovaný truhlářský materiál nebyl AVESEN dodán, třebaže nejpozději 29. listopadu 2001 udělil zaměstnancům AVESEN pokyn k vyhotovení žádosti o vystavení dobropisu faktury, na jejímž podkladě byl společností DŘEVOPRODEJ dobropis vyhotoven 30. listopadu 2001 a faktura č. 69/01 s vědomím obžalovaného [jméno] [příjmení] byla 3. prosince 2001 neoprávněně uhrazena z úvěrových prostředků poskytnutých OUTDOOR TOURIST ve výši 10 000 000 Kč Sparkasse Mühlviertel-West bankou a.s., pobočka České Budějovice (dále jen SMW banka) dle článku 2 úvěrové smlouvy z 31. října 2001 č. 72/01/700, výhradně určených k dofinancování dostavby Sport penzionu Kvilda a poté, co částka 630 525 Kč byla dle požadavku AVESEN firmou DŘEVOPRODEJ poukázána na objednatelův bankovní účet vedený u Komerční banky a.s., neučinil žádné opatření k jejímu navrácení do dispozice úvěrového dlužníka a tuto ponechal k využití AVESEN, když úvěr poskytnutý OUTDOOR TOURIST byl úvěrovému věřiteli SMW bance splacen 8. března 2002.

Skutková zjištění týkající se povahy jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] jsou v souladu s provedenými důkazy a lze v podrobnostech na tyto odkázat. Krajský soud v Českých Budějovicích na podkladě velmi podrobně provedeného dokazování dospěl k odůvodněnému závěru, že obžalovaný [jméno] [příjmení] je trestně odpovědný za realizaci dobropisované platby obchodní společnosti DŘEVOPRODEJ v částce 630 525 Kč. Žádost o dobropis této částky byl z iniciativy obžalovaného [jméno] [příjmení] dodavatelskou organizací vyhotoven 30. listopadu 2001 a obžalovaný [jméno] [příjmení] byl srozuměn s tím, že předmětná faktura má být uhrazena z úvěrových prostředků a neučinil nic proto, aby 3. prosince 2001 nebyla platba realizována a uvedená částka pocházející z úvěru SMW bankou poskytnuté firmě OUTDOOR TOURIST zůstala k dispozici firmě AVESEN. Důvodně bylo odmítnuto tvrzení obžalovaného [jméno] [příjmení], že tato faktura byla použita na úhradu dodávky materiálu téhož druhu, ale odlišného dekoru a množství, protože dodávky společnosti DŘEVOPRODEJ za 85 977 Kč a 289 274 Kč byly zahrnuty do daňových dokladů č. 73/01, jenž byl společností AVESEN z úvěru firmy OUTDOOR TOURIST uhrazen 18. prosince 2001 a č. 03/02 uhrazeného z téhož zdroje 4. února 2002. Vyplývalo-li z výpovědi svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], úvěrového specialisty společnosti OBERBANK AG (nástupce SMW banky), že bance nebylo sděleno, že částka 630 525 Kč byla subdodavatelem společnosti DŘEVOPRODEJ 30. listopadu 2001 dobropisovaná, pokud by tato skutečnost byla známa, faktura by nebyla uhrazena, jde nezpochybnitelný důkaz o vině obžalovaného [jméno] [příjmení].

Ze svědeckých výpovědí [jméno] [příjmení], mistra a [jméno] [příjmení], vedoucí prodejny AVESEN vyplývá, že jednali podle pokynů obžalovaného [jméno] [příjmení], když svědek [jméno] [příjmení] blíže vysvětlil okolnosti týkající se záměny použitého truhlářského materiálu. Skutečnosti zjištěné z jejich výpovědí nezpochybňují závěr o vině obžalovaného [jméno] [příjmení], jak tento konstatuje a proto nebyla Vrchním soudem v Praze akceptována ani tato námitka.

K bodu II. výroku rozsudku

Této trestné činnosti se podle zjištění Krajského soudu v Českých Budějovicích dopustil obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], když neoprávněně a v rozporu s účelem úvěru, který byl poskytnut společností OUTDOOR TOURIST Českou spořitelnou a.s. Praha, pobočkou České Budějovice (dále jen Česká spořitelna) ve výši 15 000 000 Kč na základě úvěrové smlouvy č. 238-010-02 z 1. března 2002, konkrétně v rozporu s přesně stanoveným účelem úvěru na stavební úpravy a přístavbu za účelem zřízení Sport penzionu Kvilda v katastrálním území Kvilda, včetně plynového hospodářství s plynovou přípojkou a kanalizační přípojkou s čerpací jímkou, a v rozporu s přesně daným způsobem čerpání dokladů dodavatelskou firmou a odsouhlasených stavebním dozorem klienta udělil 6. března 2002 příkaz k úhradě z úvěrového účtu č. [bankovní účet] celkové částky 4 560 655,10 Kč v souvislosti s proplacením 15-ti faktur blíže specifikovaných ve výroku rozsudku od dodavatele obchodní společnosti DOMY 2000 s.r.o. se sídlem [obec a číslo], okr. [obec] (dále jen DOMY 2000) vystavené na odběratele společnosti OUTDOOR

TOURIST, když tyto faktury byly k výzvě obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] opětovně vystaveny a upraveny jednatelem společnosti DOMY 2000 [jméno] [příjmení], byť byly dříve uhrazeny z předešlého úvěru ve výši 10 000 000 Kč čerpaného společností OUTDOOR TOURIST na základě uzavřené úvěrové smlouvy č. 72/01/700 ze dne 31. října 2001 se SMW bankou; finanční prostředky ve výši 4 560 655,10 Kč byly obchodní společnosti DOMY 2000 opětovně proplaceny jednatelem uvedeného subjektu [jméno] [příjmení] 8. března 2002 poukázány SMW bance a použity k předčasnému splacení úvěru poskytnutého společnosti OUTDOOR TOURIST.

Úvodem Vrchní soud v Praze zaznamenává, že Krajský soud v Českých Budějovicích se dopustil drobné nepřesnosti při stanovení doby vystavení faktury č. 9, 10 a 15 a doby splatnosti faktury č. 9 a 15, ale toto pochybení bylo možno odstranit po doplnění dokazování (§ 263 odst. 6 tr.ř., § 213 odst. 1 tr.ř.) a po přečtení těchto faktur bylo zjištěno, že byly vystaveny 21. února 2002 a nikoliv v termínech v rozsudku uvedených, kdy datum splatnosti faktury č. 9 a 15 byl 6. března 2002.

Krajský soud v Českých Budějovicích správně z provedených důkazů dovodil, že to byl obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], který projednával s představiteli banky možné varianty úvěru. Byl to on, kdo v zastoupení úvěrového dlužníka sjednal úvěrovou smlouvu a byl srozuměn, že OUTDOOR TOURIST byl poskytnut dlouhodobý úvěr pouze na investice, stavební úpravy a přístavbu za účelem zřízení penzionu. Obsahem smluvního dojednání není to, že by úvěrové prostředky mohly být použity na přeúvěrování stávajícího úvěru SMW banky či na refinancování dřívějších výdajů, jak tvrdí obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]. Pokud k takovému použití úvěrových prostředků došlo, nelze učinit jiný závěr než, že obsah sjednaného úvěrového vztahu byl porušen a obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] tak učinil vědomě bez souhlasu věřitele, takže subjektivní i objektivní stránka trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 tr.zák. byla naplněna. V tomto konkrétním případě to znamená, že proplacení 15-ti faktur uvedených ve výroku napadeného rozsudku bylo provedeno v rozporu se sjednanými podmínkami úvěru.

Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] se dovolává výpovědi svědků [příjmení] [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení], které učinili v přípravném řízení. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], obchodní náměstek pobočky České spořitelny v Českých Budějovicích nejprve uvedl, že společnosti OUTDOOR TOURIST by byl úvěr poskytnut i v případě, že úvěrové prostředky budou použity na uhrazení dlužníkovy úvěru SMW banky. Při výpovědi v hlavním líčení uvedl, že o refinancování faktur mohlo být s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] jednáno, avšak výsledkem by byla smluvní ujednání jiného obsahu. Svědkyně [příjmení] [příjmení] v přípravném řízení uvedla, že obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] bylo nabídnuto refinancování úvěru původního a to s vyšším úrokovým zatížením než přicházelo v úvahu u investičního úvěru. Dále uvedla, že obsahem úvěrového vztahu bylo možno refinancování dlužníkem dříve uhrazených faktur, v průběhu hlavního líčení zdůraznila, že přeúvěrování dřívějších dlužnických závazků by bylo zatíženo vyšším úrokem než u úvěru investičního a jednání s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] byla završena úvěrovou smlouvou, jejímž obsahem nebylo přeúvěrování stávajícího závazku ani refinancování faktur. Krajský soud v Českých Budějovicích tyto skutečnosti zaznamenal, zhodnotil a zdůraznil výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], která v České spořitelně zastává funkci metodika podnikatelských úvěrů, že dle interních pravidel banky není přípustné hradit z úvěrových prostředků dodavatelskou fakturu, která již byla dříve uhrazena.

Námítka obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] spočívající ve stanovisku, že se nedopustil vůči České spořitelně jednání, které by bylo v rozporu se zákonem, není akceptovatelná, neboť jednal v rozporu se sjednanými podmínkami úvěru a případné přefinancování by sice bylo možné, ale při sjednání úvěru s vyšší úrokovou sazbou, tedy pro obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] finančně nevýhodnějšího.

K bodu III. výroku rozsudku

Trestné činnosti se měli dopustit obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] tím, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] jako předseda představenstva OUTDOOR TOURIST dal 6. března 2002 příkaz České spořitelně k úhradě dodavatelské faktury obchodní společnosti DOMY 2000 č.20020040 vystavené jednatelem obžalovaným [jméno] [příjmení] 4. března 2002, splatné 14. března 2002 na částku 3 446 112 Kč, včetně DPH po dohodě s obžalovaným [jméno] [příjmení] mimo jiné za dodávku dřevěných podlah, interiérových a vchodových dveří z úvěrových prostředků ve výši 15 000 000 Kč na podkladě úvěrové smlouvy [číslo] z 1. března 2002 poskytnutého OUTDOOR TOURIST Českou spořitelnou pro účely stavební úpravy a přístavby Sport penzionu Kvilda, včetně plynového hospodářství s plynovou přípojkou a kanalizační přípojkou, přičemž uvedené vybavení nebylo ani v době úhrady faktury, a v plném rozsahu ani později, vyrobeno a v objektu instalováno a z obsahu daňového dokladu nebylo zřejmé, že má jít o zálohovou fakturu, popř. o úhradu nákladů dodavatelem vynaložených na tzv. vícepráce a tyto skutečnosti byly poskytovateli úvěru - České spořitelně zatajeny.

Takto popsaný skutek nevykazuje znaky skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b tr.zák. a to pro chybějící subjektivní stránku, když není zřejmé, že peníze byly použity v rozporu s úvěrovou smlouvou, ale pouze to, že část daňových dokladů zahrnovala jiný popis prací. Vadu v popisu skutku nelze odstranit, neboť rozhoduje-li odvolací soud o vině obžalovaných výlučně z titulu jejich odvolání, je vázán § 259 odst.4 tr.ř., jenž stanovuje zákaz reformationis in peius, tj. zákaz změnit napadený rozsudek soudu prvního stupně v neprospěch obžalovaných, pokud odvolací soud nerozhoduje z podnětu odvolání podaného v neprospěch obžalovaných. Za změnu rozhodnutí v neprospěch obžalovaného nutno považovat jakoukoliv změnu a v kterémkoliv výroku, pokud zhoršuje postavení obžalovaného a přitom se ho dotýká.

Zjištění Krajského soudu v Českých Budějovicích, že část uvedených prací, tj. interiérové dveře a podlahy nebyly v kritickou dobu zhotoveny, je správné, avšak skutečnost, že je k dispozici pouze základní daňový doklad, který částku 3 446 112,10 Kč specifikuje pouze rámcově za provedené práce na Sport penzionu Kvilda a to montáž a dodávka obkladů a dlažeb, betonové podlahy, vchodové dveře, dřevěné podlahy, bílení, kompletace kotelny a interiérové dveře, chybí soupis položek a cen, ze kterých by bylo možno přesně dovodit, jaké položky byly účtovány, nelze jednoznačně stanovit, zda rozsah tzv. víceprací či zálohovaných prací se rovná hodnotě interiérových dveří a dřevěných podlah.

Krajský soud v Českých Budějovicích správně zdůraznil, že nelze zjistit výši škody, která byla bankovnímu ústavu způsobena. Výše škody sice není zákonným znakem skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst.2 tr.zák., ale tento nedostatek v zásadě vylučuje posouzení materiální stránky trestného činu, tj. vymezení stupně nebezpečnosti takového jednání pro společnost, zejména zda porušení bylo takového rázu, aby dosahovalo intenzity potřebné pro závěr, že byl spáchán trestný čin.

Z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá, že v případě obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] se jeho podíl na trestné činnosti dovozuje z toho, že mu uvedené skutečnosti musely být známy, neboť předmětnou fakturu krátce po ukončení jednání s pracovníky úvěrující banky, v jehož rámci byla provedena i prohlídka úvěrové nemovitosti, předložil bance k proplacení. Vrchní soud v Praze doplnil dokazování (§ 263 odst.6 tr.ř., § 213 odst.1 tr.ř.) a přečetl jako důkaz zápis z jednání z 4. března 2002, na jehož obsah Krajský soud v Českých Budějovicích odkazuje, jehož se účastnili všichni tři obžalovaní a projednali způsob úhrady úvěru u Sparkasse, ale z jeho obsahu nevyplývají skutečnosti, které by obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] usvědčovaly z trestné činnosti, neboť z tohoto zápisu vyplývá pouze úkony, které budou jednotlivými obžalovanými provedeny. Nezbyvá než konstatovat, že nebyla vyvrácena jeho obhajoba spočívající ve stanovisku, že by vědomě předložil k proplacení fakturu za neprovedené práce.

Z výsledků provedeného dokazování bylo sice objektivně zjištěno, že obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jednali o vystavení příslušného daňového dokladu, ale nepodařilo se

prokázat, že jednali v úmyslu, aby poskytnutý úvěr byl bez souhlasu věřitele použit na jiný účel. Za situace, kdy obžalovaný [jméno] [příjmení] byl napadeným rozsudkem uznán vinným pomocí k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst.1 písm.c) tr.zák., § 250b odst.2 tr.zák., tedy jednou z forem účastenství, nelze ani jeho uznat vinným. Účastenství je v našem trestním zákoně vybudováno na zásadě akcesority účastenství, což je v obecné rovině závislost trestní odpovědnosti účastníka na trestní odpovědnosti hlavního pachatele. Organizátorství, návod a pomoc jsou trestné podle § 10 tr.zák. pouze tehdy, jestliže se hlavní pachatel o trestný čin alespoň pokusil, což se v daném případě nenastalo. Z uvedených důvodů Vrchní soud v Praze přisvědčil námitce všech obžalovaných, že se trestné činnosti nedopustili.

V této části svého rozhodnutí Vrchní soud v Praze hodnotí toliko trest, který byl uložen obžalovanému [jméno] [příjmení] Krajský soud v Českých Budějovicích při svém rozhodování postupoval správně podle § 35 odst.2 tr.zák. a uložil souhrnný trest, neboť projednávané trestné činnosti se obžalovaný [jméno] [příjmení] dopustil předtím, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, jak je patrné z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích z 26. srpna 2005 sp.zn. 17 T 22/2004 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze z 26. dubna 2006 sp.zn. 5 To 93/2005, jímž byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst.1, odst.3 písm.b) tr.zák. ve znění zák. č. 265/2001 Sb. a odsouzen podle § 250 odst.3 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem (§ 39a odst.2 tr.zák.) a k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní společnosti na dobu pěti let (§ 49 odst.1 tr.zák.). I v tomto případě Vrchní soud v Praze doplnil dokazování postupem korespondujícím s trestním řádem a přečetl podstatný obsah usnesení Nejvyššího soudu z 29. listopadu 2006 sp.zn. 8 Tdo 1370/2006 – 1, kterým podle § 265k odst.1, 2 tr.ř. byla ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] citovaná rozhodnutí zrušena, podle § 265k odst.2 tr.ř. byla zrušena další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst.1 tr.ř. bylo Krajskému soudu v Českých Budějovicích příkázáno, aby věc v rozsahu zrušení v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Z uvedeného je zřejmé, že odpadly podmínky pro uložení souhrnného trestu ve smyslu § 35 odst.2 tr.zák.

Pouze pro úplnost Vrchní soud v Praze zaznamenává, že podle § 229 odst.1, odst.3 tr.ř. bylo rozhodnuto, že poškozená [příjmení] záruční a rozvojová banka se s uplatněným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních a proti tomuto výroku nebyly ze strany obžalovaných uplatněny žádné námitky.

Z podnětu odvolání obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] Vrchní soud v Praze napadený rozsudek podle § 258 odst.1 písm.b),c),d) tr.ř. zrušil v celém rozsahu a za podmínek uvedených v § 259 odst.3 písm.a) tr.ř. sám ve věci rozhodl rozsudkem. Jelikož jednání obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] bylo napadeným rozsudkem správně posuzováno jako jeden pokračující trestný čin (§ 89 odst.3 tr.zák.), bylo nutno zrušit napadený rozsudek v celém výroku o vině a nově rozhodnout, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] (bod 1 výroku rozsudku) a obžalovaný [jméno] [příjmení] (bod 2 výroku rozsudku) jsou vinnými každý trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b odst.2 tr.zák. a to z důvodů v předchozí části tohoto rozhodnutí uvedených, ve shodě s právním závěrem učiněným Krajským soudem v Českých Budějovicích, který podrobně vysvětlil důvody, pro které se odchýlil od podané obžaloby, která jednání posuzovala přísněji (§ 250b odst.2, odst.5 tr.zák.).

Při novém ukládání trestu vycházel Vrchní soud v Praze ze všech hledisek spoluurčujících stupeň nebezpečnosti trestné činnosti pro společnost uvedených v § 3 odst.4 tr.zák. a řídil se též účelem trestu vymezeným v § 23 odst.1 tr.zák. a hledisky uvedenými v § 31 odst.1 tr.zák. ohledně výměry trestu. Napadeným rozsudkem byl obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let. Vrchní soud v Praze se plně ztotožnil se závěry Krajského soudu v Českých Budějovicích ohledně

druhu a výměry trestu, má však za to, že za situace, kdy byl obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] z části trestné činnosti v odvolacím řízení zproštěn, je namístě uložit trest mírnější. Podle § 250b tr.zák. byl obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] proto uložen trest odnětí svobody v trvání desíti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let (§ 58 odst.1, § 59 odst.1 tr.zák.), když takto stanovená zkušební doba se jeví jako přiměřená s ohledem na všechny okolnosti tohoto případu, jakož i zjištění týkající se obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], který nebyl dosud trestán a nebylo zjištěno nic negativního ke způsobu jeho života. Důvodným je i trest zákazu činnosti jenž byl uložen podle § 49 odst.1 tr.zák. na dobu dvou roků, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánů nebo člena statutárního orgánu v obchodní společnosti. Vymezení trestu je staveno tak, aby obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] bylo znemožněno vykonávat činnost, v rámci které se dopustil trestné činnosti. Výměra tohoto trestu koresponduje s dobou, která byla stanovena jako zkušební doba při uložení trestu odnětí svobody.

Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl rovněž uložen trest podle § 250b odst.2 tr.zák. a to na dobu osmi měsíců, kdy jeho výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu osmnácti měsíců (§ 58 odst.1 tr.zák., § 59 odst.1 tr.zák.), když Vrchní soud v Praze reagoval na zjištění, že nelze postupovat podle § 35 odst.2 tr.zák. a uložit trest souhrnný a rozsah trestné činnosti, které se dopustil, jakož i stupeň její nebezpečnosti pro společnost je nižší než v případě obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení]. Důvodně byl uložen trest zákazu činnosti (§ 49 odst.1 tr.zák.), který byl vyměřen na dobu osmnácti měsíců spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní společnosti, kdy odůvodnění tohoto trestu je dáno shodnými okolnostmi jako u obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení].

Podle § 226 písm.b) tr.ř. bylo rozhodnuto, že obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se zprošťují z trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst.2 písm.b) tr.zák. ve znění účinném od 1. ledna 2002 a obžalovaný [jméno] [příjmení] z pomoci k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst.1 písm.c) tr.zák., § 250b odst.2 písm.b) tr.zák., jak je blíže ve výrokové části rozvedeno, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, když důvody tohoto rozhodnutí byly již vysvětleny v předchozí části tohoto odůvodnění.

Konečně bylo rozhodnuto, že poškozená společnost Č záruční a rozvojová banka, právní nástupce poškozené [příjmení] spořitelny se podle § 229 odst.1, odst.3 tr.ř. odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a to ze stejných důvodů, jak učinil Krajský soud v Českých Budějovicích. Bylo-li v řízení před Vrchním soudem v Praze rozhodnuto zčásti zprošťujícím výrokem je tato skutečnost vyjádřena v ustanovení § 229 odst.3 tr.ř.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání.

Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř.

Praha 28. března 2007

JUDr. Jaromír Klimša
předsedkyně senátu